

Ved loven gennemføres en *forhøjelse af* den i lov nr. 94 af 19. marts 1962 om teknisk samarbejde med udviklingslandene § 7, stk. 1, jfr. lov nr. 161 af 11. maj 1966, fastsatte *ramme for ydelse af statslån til udviklingslandene fra 300 mill. kr. til 500 mill. kr.*

Minister *Hans Sølvhøj* anførte i sin *fremsettelse* bl. a. følgende:

„Det foreliggende forslag vedrører kun lovens § 7, stk. 1, angående statslån til udviklingslandene og er foranlediget af, at der nu er stiftet *låneforpligtelser* eller med sædvanligt forbehold om finansudvalgets godkendelse givet *tilsagn* om ydelse af yderligere lån *op til den grænse på 300 mill. kr., som er fastsat i loven.*

Som baggrund for den foreslåede forhøjelse vil jeg gerne først nævne, at der ud over de nævnte tilsagn, der kan forventes at føre til indgåelse af låneaftaler i løbet af kort tid, foreligger *låneanmodninger fra en række udviklingslande.* Over for disse lande har det været nødvendigt at tage forbehold for en forhøjelse af lånerammen. Et særligt forhold gør sig gældende i låneforhandlinger med udviklingslande, idet sådanne forhandlinger erfaringsmæssigt kræver ret lang tid, således at der inden for lovens dispositionsbeløb til stadighed vil være udestående lånetilsagn for anselige beløb. For at kunne imødekomme de mange modtagne forespørgsler om statslån vil det derfor være hensigtsmæssigt, at der stilles *en betydelig margen til rådighed* med henblik på fremsættelse af lånetilsagn.

Hertil kommer, at det må forudses, at der foruden den allerede ydede støtte til Den asiatiske Udviklingsbank, hvor Danmark har tegnet sig for en aktieandel på ca. 35 mill. kr., kan blive tale om inden for lånerammen at yde *støtte til andre internationale finansinstitutter*, der har til opgave at fremme den økonomiske vækst i udviklingslande. I denne forbindelse vil jeg gerne tilføje, at Danmarks aktieandel i Den asiatiske Udviklingsbank for halvdelens vedkommende er en ren garantikapital, medens kun mindre, kontante beløb overføres til banken i årlige rater.“

Ministeren fremhævede endvidere, at Danmark hidtil havde lagt større vægt på *multilateral* end på *bilateral* finansiel bistand i modsætning til de fleste andre lande. Det måtte anses for rigtigt bl. a. ved en fortsat udlånsvirksomhed at bringe sammensætningen af Danmarks udviklingshjælp mere på linje med de behov, der består i udviklingslandene, og samtidig mere på linje med den bistand, der ydes af andre lande.

Lovforslaget fik i folketinget en velvillig modtagelse af partiernes ordførere, som alle kunne medvirke til dets gennemførelse.

Enkelte af ordførerne gav udtryk for det ønskelige i at nærme sig det af De forenede Nationer opstillede mål på 1 pct. af bruttonationalproduktet.